بدون عنوان

شماره پرسش: ۴۱۹۰۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۵/۳/۳۱ ۱۴:۵۱:۱۴

متن پرسش

عرض سلام و ادب خدمت استاد محترم: بنده از وقتی پیام اخیر رهبری در خصوص تفاهم‌نامه را شنیدم، هر چقدر فکر می کنم می‌بینم که این پیام بسیار جای گفتگو و مباحثه دارد و مثل هر سوره ی قرآن جامعیت دارد واگر هر بخش آن را جدا در نظربگیریم جفا کرده ایم، در این پیام هم تأییدی بر مذاکره بود از حیث اقتدار این باره ی دیپلماسی وهم مخالفت از جهت غیرمتعهد بودن طرف مقابل، از جهتی دیگر عقلانیت نظام اسلامی و توجه به نهادهای مختلف تصمیم گیری در اخذ یک تصمیم، هم توجه به شور و مشورت اعضای تصمیم گیری وهم رأسیت ولی فقیه در حکم دادن، از طرفی احترام و جایگاه قابل شدن برای مردم، از طرفی دیگر بازگذاشتن میدان برای رشد فکری جامعه و... از خودم ترسیدم که اگر بخواهم در قالب و فهم ناقص خودم با آن‌مواجه شوم مصداق «یومن ببعض ویکفر ببعض» خواهم بود و باید چاره ای برای ناقص بودن خودم در فهم فرمان ولی بکنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله توجه خوبی به جایگاه پیام رهبر معظم انقلاب داشته‌اید و حقیقت همین طور است که در آن پیام جوانب مختلف مدّ نظر بوده و به همین جهت عرض شد جناب آقای عباسی ولدی مواجههٔ خوبی با آن پیام داشتند. https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۲۹۷۷.

موفق باشید